नाष्ट्रा र्चाण्स्यपोत्तिष्ठानित्यग्रिक् र्चमामपक्ता तमत्या च मिमधत्या चाइ-त्या सिमन्डे सिमिडे देवेभ्यो जुक्वानीति ॥१३॥ अयापरं चतुर्गृकीतमाज्यं गृ-बर्हिर्वरुणयो वाण्य्रवभृयो नेत्प्रज्ञा वरुणो गृह्णाद्ति तस्माद्पबर्हिषश्चतुरः प्र-याजान्यज्ञित ॥ १४ ॥ ऋय वारुण ठ्ककपालः पुरोडाशो भवति । यो वाज्यस्य रसोऽभूदाङ्गतिभ्यो वाऽग्रस्य तमजीजनद्यैतङ्रीरं तस्मित्र रसोऽस्ति रसो वै पुरोडाशस्तद्स्मिन्नेत् रुसं द्धाति तद्नमेत्नेन रुसेन संगमयति तद्नमतो जन-यति स रुनं जात रुव सन्जनयति तस्माद्वारुण रुककपालः पुरोउाशो भवति ॥ १५॥ स म्राज्यस्योपस्तीर्य । पुरोडाशस्यावद्यन्नाक् वरुणायानुत्रृक्तित्यत्र हैक ज्ञातीषस्य दिर्वचनित तरु तथा न कुर्वाक्रीरं वाज्यतद्भवति नालमाङ्कत्ये दि-रवद्यति सकृद्भिघार्यति प्रत्यनक्यवद्गनेऽग्राश्राव्याक् वरुणं यज्ञति वषर्कृते तुक्ति ॥ १६॥ अयाज्यस्योपस्तीय । पुरोडाशमवद्धदाक्ताग्रीवरुणाभ्यामनुब्रक्तीत तिस्वष्टकृते स यन्नाग्रयण्ड्त्याक् नेद्ग्रिं वरुणो गृह्णादिति स यद्यमुत्रण्डािषस्य दिर्विध्यात्र सक्ष्यमु न नाद्रियतायोपरिष्टाद्विराज्यस्याभिघार्यत्याश्राव्याक्।मी-वरुणौ यत्रेति वषर्कृते तुक्ति ॥ १७॥ ता वाज्यताः । षडाकुतयो भवन्ति ष-द्वाण्यस्तवः संवत्सर्स्य संवत्सरो वरुणास्तस्मात्षडाङ्गतयो भवन्ति ॥१६॥ एतदा-चिकीर्षिचचु १ रनिमतर्या यजमानः कर्तवै ब्रूयादितर्यो तर्हि कुर्यादेतानेव चतु-रः प्रयाज्ञानपबर्हिषो यजेद्वावाज्यभागौ वरुणमग्रीवरुणौ द्वावनुयाज्ञावपबर्हिषौ तद्श द्शाचरा वै विराद्विराद्वै यज्ञस्ति हिराजमेवैतयज्ञमभिसम्पाद्यति ॥११॥ ए-तद्क्षिर्सामयनम् । अतोऽन्यतर्त्कृवा यस्मिन्कुम्भऽभवीषं भवति तं प्रप्नावयति समुद्रे ते कृद्यमप्क्वत्तिरत्यापो वै समुद्रो रुसो वाज्यापस्तद्सिमन्नेत७ रुसं द्धाति